

شنبه 7 بهمن 1396 - 9 جمادی الاول 1439 - 27 ژانویه 2018

رحلت عالم مجاهد و فقیه جلیل آیت الله "سید محمدباقر حجتی بارفروشی" (1311ش)

رحلت عالم مجاهد و فقیه جلیل آیت الله "سید محمدباقر حجتی بارفروشی" (1311ش)
آیت الله سید محمدباقر بارفروشی معروف به حجتی در حدود سال 1248 ش در توابع بابل در استان مازندران در حالی که پدرش قبل از تولد وی از دنیا رفته بود، چشم به جهان گشود. وی پس از کسب علوم مقدمات و سطح، راهی نجف اشرف گردید و از محفل درس استادان نامداری همچون آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، علامه سید محمد کاظم یزدی و ملا عبداللّه مازندرانی استفاده برد تا به اجتهاد نائل آمد. آیت الله حجتی سپس به زادگاه خود بازگشت و به تالیف، تحقیق، تدریس و ارشاد مردم و مبارزه علیه انحرافات مذهبی همت گماشت. ایشان از عالمان برجسته مازندران در عصر خود بود و در مسائل اجتماعی و سیاسی زمان خود فعالیت داشت. آیت الله حجتی به ویژه در مبارزه با بابی و بهایی و بازنزد مردم بود و به همین دلیل شایع است که در نهایت یک پزشک بهایی با تزریق آمپول ایشان را در هفتم بهمن 1311 ش در 63 سالگی از بین برده است. برخی از آثار این عالم بزرگوار عبارتند از: تقریرات درس اصول آخوند خراسانی، تقریرات درس فقه علامه یزدی در 2 جلد و حاشیه بر عروة الوثقی. الحاق ایران به قرارداد جهانی آزادی تبادل افکار یونسکو (1344ش)

در چنین روزی در سال 1344 هـ ش ایران به قرار داد جهانی آزادی تبادل افکار یونسکو ملحق شد. قرن بیستم عصر آزادی اطلاعات نام گرفت و با از هم پاشیدگی موانع و ایجاد امکان ارتباط فرامرزی افراد با یکدیگر و جهانی شدن اقتصاد، فرهنگ، سیاست، افراد در معرض ارتباطات بیشتری قرار گرفتند که پیش از این چنین امری تا این اندازه سابقه نداشته است. یونسکو به عنوان نهاد بین المللی، تا کنون عهده دار چنین مسوولیتی بوده است. ایران نیز در سال 1344 با پیوستن به این قرار داد سعی کرد خود را در مسیر های مختلف اطلاعاتی پدید آمده، قرار دهد. در دوره سلطنت پهلوی ها در ایران هیچ نشانه ای از آزادی نبود زیرا نه آزادی مطبوعات وجود داشت و نه آزادی بیان و نه آزادی احزاب و تجمعات برای بیان افکار. پیوستن رژیم به این قرارداد فقط برای ظاهر سازی بود. درگذشت نویسنده، محقق و مترجم شهیر ایرانی استاد "مجتبی مینوی" (1355ش)

استاد مجتبی مینوی در سال 1282 ش در تهران به دنیا آمد و در کودکی به همراه پدر به سامرا رفت. تحصیلات ابتدایی را در سامرا و سپس در تهران، و تحصیلات عالی را در دارالفنون، دارالمعلمین مرکزی تهران، کالج سلطنتی و مدرسه مطالعات آسیایی و آفریقایی لندن گذراند. او در حدود سال 1305 ش، در مجلس شورای ملی، سمت تندنویسی داشت و از آن پس به ریاست کتابخانه ملی رسید. مینوی پس از مدتی راهی پاریس شد و همراه با سید حسن تقی و زاده، سیاست و مدار دوران مشروطه، به لندن رفت. او در انگلستان به کار تألیف، تدریس و تعلیم پرداخت و به مدت ده سال، برای شبکه بی بی سی، گفتار فرهنگی تهیه می کرد. مینوی پس از بازگشت به ایران در دانشکده ادبیات و الهیات دانشگاه تهران تدریس می کرد و پس از مدتی بر اثر پافشاری برای عکس برداری از کتاب های کتابخانه های ترکیه، به عنوان رایزن فرهنگی ایران در ترکیه منصوب شد. استاد مینوی، بیشتر عمر خود را به تحقیق در متون قدیم ادبی و تاریخی زبان فارسی گذراند و در اواخر عمر، سرپرستی بنیاد شاهنامه را بر عهده داشت. از این استاد برجسته زبان و ادب فارسی، نزدیک به چهل کتاب از تألیف و ترجمه و تصحیح و حدود یکصد و شصت مقاله ادبی و انتقادی در مجلات ایرانی و خارجی منتشر شده است. پانزده گفتار، شیر و خورشید، داستان هزار داستان و شاهنشاهی ساسانیان از جمله تألیفات و ترجمه های استاد مینوی می باشند. استاد مجتبی مینوی در 73 سالگی درگذشت.

تولد "صدرالدین شیرازی" متفکر بزرگ اسلامی معروف به ملاصدرا (980ق)

صدرالدین شیرازی مشهور به ملاصدرا و صدر المتألهین در نهم جمادی الاول سال 980 ق در شیراز به دنیا آمد. سنگ بنای علمی و اخلاقی ملاصدرا در محضر درس شیخ بهایی بنا نهاده شد و سپس در جرگه های درس حکیم الهی، میرداماد، کسب فیض کرد. وی پس از رسیدن به مقام والای علمی، بر مسند تدریس تکیه زد و به تدوین حکمت متعالیه پرداخت. ملاصدرا با ترکیب فلسفه و اشراق، حکمت متعالیه را بنیان نهاد و تأثیری شگرف بر فلسفه اسلامی گذاشت به طوری که این تأثیر، بسیار وسیع و غیرقابل انکار است. صدر المتألهین به عنوان بزرگ ترین فیلسوف اسلامی در حالی که در یک دست، قلم تفسیر سوره های بقره و در دست دیگرش برگه های شرح کتاب الحجّه و اصول کافی بود، در سال 1050 ق در 70 سالگی در بصره دار فانی را وداع گفت و در همان شهر مدفون گشت. آغاز مبارزات زبیده

در آوریل سال 737 و 737 میلادی (و به نوشته برخی از مورخان؛ 12 و 12 آوریل آن سال) زید ابن علی ابن حسین در

کوفه پرچم مبارزه با خلافت امویان را برافراشت. مبارزات زید که پیروان او به شیعه زیدیه معروفند 2 سال طول کشید و در سال 739 زید میلادی به دست یوسف و ابن زید و عمر و ثقفی از امرای امویان به شهادت رسید. در پی این رویداد، جمعی از پیروان غیرایرانی زید به یمن نقل مکان کردند و این سرزمین از آن پس پایگاه شیعه زیدیه شده است. امضای قرارداد صلح معروف به "مصالحه صد ساله" میان ایران و روم (422م)

ایران و روم به عنوان دو امپراتوری قدرت مند زمان، در طول حکومت خود، به بهانه های گوناگون به متصرفات یکدیگر حمله می کردند و با امضای قراردادی به این جنگ و ها خاتمه می دادند. یکی از جنگ های بین دو کشور که در سال 421 م با حمله روم آغاز شد، به بهانه آزار و اذیت مسیحیان ایران و نیز فرار برخی از آنان به روم به وقوع پیوست. در این حال پس از آن که مأموریت فرستاده پادشاه وقت ایران به بیزانس برای استرداد فراریان ناموفق ماند و امپراتور روم نسبت به عقوبت فراریان در صورت بازگشت به ایران اظهار نگرانی نمود، لاجرم کار به جنگ کشیده شد. از آن طرف، کارگران رومی در ایران به حبس افتاده و اموال آنها نیز توقیف شد. در این جنگ، هر دو طرف قادر به شکست دادن طرف مقابل نبودند اما در نهایت سردار رومی ضمن آتش زدن ادوات جنگی، به خاک روم عقب نشینی کرد. گرچه ایران در این جنگ پیروز نشد، اما چهره لشکر شکست خورده نیز به خود نگرفت تا اینکه سپاه روم تقاضای مصالحه نمود. سرانجام در 27 ژانویه سال 422 م، قرارداد صلحی به مدت صد سال بین دو طرف منعقد شد. بر اساس این قرارداد که به مصالحه صد ساله شهرت یافت، مسیحیان در ایران و زرتشتیان در روم از آزادی عمل در اعتقادات مذهبی برخوردار شدند. همچنین امپراتوری روم موظف شد هزینه حفظ معابر ایران را در برابر طوایف مخالف برعهده داشته باشد. این هزینه از دیدگاه رومی ها نوعی باج و خواهی ایران تلقی می گردید و گاهی از پرداختن آن شانه خالی می کردند. قرارداد صد ساله ایران و روم کمتر از بیست سال دوام آورد و آتش جنگ بار دیگر بین دو امپراتوری برافروخته شد.